

være megen Grund til at regulere de menige værnepligtiges Lønninger. I Marinen er det saaledes, at der er forskellige Klasser af værnepligtige; der er de saakaldte E. K. 1'ere, 2: de ere udskrevne til egentlig Kristtjeneste til Søværnet, der er halvbevarne og helbevarne. Der gøres meget stor Forskel mellem deres Lønninger. En Mand, som er udskreven som almindelig værnepligtig, som „Marinesoldat“, som man populært kalder det, til egentlig Krigstjeneste ved Søværnet, faar 8 Kr. om Maaneden, en halvbevaren 16 Kr. og en helbevaren 24 Kr. Det forekommer mig, at der er ikke Spor af Grund til at gøre denne Forskel mellem de forskellige Klasser. Jeg tror, at det vilde være en meget stor Fordel, hvis man vilde udjævne disse Lønninger og give alle lige meget. Saa kunde man give de lavest stillede noget mere. I det hele taget kan man vel sige, at de værnepligtige i Marinen ere bedre stillede end de værnepligtige i Hæren, idet de faa Kosten om Bord i Marinens Skibe, alle deres Klæder o. s. v. Det forekommer mig alligevel, at naar man forelægger en Lønningslov, i hvilken Marinens Lønninger ere berørte, er det en overordentlig stor Fejl, at man ikke har taget saadanne Spørgsmaal op som dette. Tjenesten er nu til Dags i Marinens Skibe ganske ens, og der er ikke mindste Grund til at give een 24 og en anden 8 Kr. om Maaneden. Det avler Misfornøjelse med det hele.

Jeg anbefaler derfor det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, at bede den højtærede Forsvarsminister om at fremsætte grundige Oplysninger om de forskellige Lønningsforhold indenfor Marinen. Saadanne tror jeg i høj Grad tiltrænges. Naar man saa ser, hvad de vedkommende virkelig have, skal jeg for mit Vedkommende meget gerne være med til at stemme for Lønningsforbedring for dem, som virkelig trænge. Men saa ønsker jeg rigtig nok, at det skal være en Lønningsforbedring, som tager dem med nedadtil, som trænge, og lader dem gaa ud, som der ingen Grund er til at give Lønningsforbedring.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremdrog Spørgsmaalet om Arbejderlønninger ved Værftet. Det er et Spørgsmaal, han har fremdraget ved denne Lejlighed, men det berøres jo ikke af selve Lovforslaget, lige saa lidt som f. Eks. Underofficerslønning-

erne, som bleve fastsatte for et Par Aar siden. Hvad det Andragende om en Regulering af de vedkommende Arbejders Lønninger, som har foreligget for mig, angaar, har jeg, da man henvendte sig til mig personlig derom, sagt, at jeg helst i Aar vilde se at faa gennemført paa Finansloven en Forbedring af de daarligst stillede private Arbejders Lønningsforhold, og at jeg mente, jeg vilde skade Sagen ved at kræve alt for meget paa een Gang for Arbejderne ude paa Værftet, der i Fjor havde faaet et Tillæg af 20 Øre; derfor maatte man nu se det an, navnlig med Pensionsforholdene, indtil det lykkedes at faa afgjort, hvorledes det vilde gaa med det Andragende fra Arbejderne ved Hærens Laboratorium m. v., som indkom her i Fjor og blev henvist til Finansministeren, et Andragende, som jeg ved har givet Anledning til Forarbejder i Finansministeriet, som sikkert ville resultere i et Lovforslag, der vil blive forelagt her paa Rigsdagen. Jeg tror, at Rigsdagen vanskelig selv vil kunne tage Stilling til Andragendet fra de faste Arbejdere paa Værftet m. v., inden man ser, hvad der kommer ud af det fornævnte Andragende. Jeg tror, det er en forsvarlig Stilling fra min Side, men jeg skal dog straks sige til det ærede Medlem, at jeg for mit Vedkommende har set sympatetisk paa det Andragende, som har foreligget, fordi jeg erkender, at det er heldigere baade for de vedkommende, der skulle have Lønningen, og for dem, som skulle udrede Lønningen, at man slipper for de indviklede Beregningsmaader, som vi kende, og som det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, allerede i Aftes nævnede Eksempler paa, og at det er heldigere, at man faar Lønningen fastsat saaledes, at man straks ved første Øjekast ser, hvad de virkelig faa i Løn, i Stedet for at man skal have disse mange Tillæg og Tillægs Tillæg, hvoraf nogle ere pensionsgivende, andre ikke.

Det ærede Medlem var desuden inde paa nogle af de Spørgsmaal, som allerede vare fremme under Finanslovbehandlingen, saaledes med Hensyn til Hilseløbningen og antog, at denne Bestemmelse særlig var rettet paa, at de ikke maatte komme til at løbe paa Skøjter sammen med mindre fine Børn, synes jeg, det havde ligget nærmere for